

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 657/2022-15

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Straku (sudca spravodajca) a sudcov Roberta Šorla a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného PUCHALLA, SLÁVIK & partners s. r. o., Kmeťova 24, Košice, IČO 36 860 930, proti postupu a uzneseniu Okresnej prokuratúry Košice II č. k. 3Pv22/21/8803-80 z 18. februára 2022, ako aj postupu a upovedomeniu generálneho prokurátora Slovenskej republiky č. k. IV/1Pz175/22/1000-6 zo 14. júla 2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Ústavnému súdu bola 14. septembra 2022 doručená ústavná sťažnosť v záhlaví tohto uznesenia označeného sťažovateľa vo veci namietaného porušenia jeho základného ľudského práva podľa čl. 17 ods. 2, čl. 50 ods. 3 a 5 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva podľa čl. 6 ods. 1 a 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), ako aj práva podľa čl. 4 ods. 1 Protokolu č. 7 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „protokol“) napadnutým postupom a uznesením Okresnej prokuratúry Košice II (ďalej len „okresná prokuratúra“), ako aj postupom a upovedomením generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) označenými v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľ žiada vo výroku II napadnuté uznesenie zrušiť, v celom rozsahu zrušiť aj napadnuté upovedomenie a vec vrátiť okresnej prokuratúre na nové konanie. Zároveň žiada priznať náhradu trov konania vo výške 492,31 eur, ktoré má okresná prokuratúra a generálny prokurátor uhradiť spoločne a nerozdielne.

2. Z ústavnej sťažnosti, napadnutého uznesenia, napadnutého upovedomenia a príloh vyplýva nasledovný stav veci:

3. Uznesením vyšetrovateľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach, odboru kriminálnej polície (ďalej len „vyšetrovateľ“) č. k. KRP-122/2-VYS-KE-2015 z 27. októbra 2021 bolo sťažovateľovi podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie pre obzvlášť závažný zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1 a 2 písm. c) a d) a ods. 4 písm. a) Trestného zákona s poukázaním na § 138 písm. i) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že v zmysle bodu 1 skutkovej vety „... najprv [redacted] spolu so [redacted] a [redacted] [redacted] dojednali prevod pohľadávky z úveru č. 545/AUOC/07 vo výške 737921,72 eur pôvodného veriteľa [redacted] na spoločnosť [redacted] konajúcu prostredníctvom [redacted] na základe zmluvy č. 0764/2015/CE o postúpení pohľadávky zo dňa 7. júla 2015, účinnnej od 9. júla 2015, kedy došlo k vyplateniu odplaty vo výške 737921,72 eur, na účely vyplatenia ktorej poskytla prostriedky [redacted] na účet spoločnosti [redacted] zriadený dňa 6. júla 2015 v [redacted], a to vo výške 387921,72 eur z hypotekárneho úveru poskytnutého od [redacted] a v zvyšnej časti 350000 eur z úveru vo výške 387000 eur, ktorý jej spoločnosti [redacted] bol poskytnutý spoločnosťou [redacted] zmluvou o úvere č. 28/15 zo dňa 8. júla 2015 s predmetom zabezpečenia v podobe záložného práva viaznuceho na nehnuteľnostiach spoločnosti [redacted] na základe zmluvy o zriadení záložného práva č. 28/15 zo dňa 8. júla 2015 a návrhu podaného spoločnosťou [redacted] [redacted] príslušnému orgánu správy katastra dňa 8. júla 2015, pre účely zriadenia ktorého sa súčasne v prospech spoločnosti [redacted] spoločnosť [redacted] ako nový záložný veriteľ vzdala časti zabezpečenia nadobudnutej pohľadávky v podobe záložného práva viaznuceho na nehnuteľnostiach spoločnosti [redacted] podpísaním kvitancie zo dňa 8. júla 2015 a podaním návrhu na výmaz tohto záložného práva dňa 8. júla 2015, následne po nadobudnutí tejto pohľadávky zabezpečenej záložným právom ako právny titul odčerpania majetku spoločnosti [redacted] [redacted] tvoriaceho súčasť zabezpečenia postúpenej pohľadávky spoločne využili výkon záložného práva, pre účely urýchlenia ktorého podpísali dohodu o skrátení lehoty na výkon záložného práva, ktorú dňa 15. júla 2015 v mene záložného veriteľa [redacted] podpísal [redacted] a za záložcu [redacted] [redacted] na základe sfaľovaného plnomocenstva zo dňa 4. februára 2013, ktoré obstarali bez súhlasu a vedomia druhého konateľa spoločnosti [redacted] - [redacted], a následne formou priameho predaja na základe kúpnej zmluvy zo dňa 10. augusta 2015 uzatvorenej medzi spoločnosťou [redacted] ako záložným veriteľom konajúcim prostredníctvom [redacted] [redacted] v mene predávajúcej spoločnosti [redacted] a spoločnosťou [redacted] [redacted] konajúcej prostredníctvom [redacted] ako kupujúcim previedli nehnuteľnosti spoločnosti [redacted] do vlastníctva spoločnosti [redacted] za cenu podľa kúpnej zmluvy vo výške 230000 eur bez DPH, výrazne podhodnotenú oproti trhovej cene vo výške 370000 eur, a bez jej reálnej úhrady, kde sa jednalo o nehnuteľnosti...

... a súčasne [redacted] v mene [redacted] podal dňa 12. augusta 2015 na Okresnom úrade Košice – okolie... návrh na vklad vlastníckeho práva, ktorý svojím rozhodnutím č. V3299/2015 zo dňa 13. augusta 2015 tento vklad v zrýchlenom konaní na základe predmetného návrhu povolil...

... pričom bezprostredne na to [redacted] časť z nehnuteľností takto nadobudnutých spoločnosťou [redacted] previedol za rovnako podhodnotenú cenu a bez jej reálnej úhrady do vlastníctva [redacted] na základe kúpnej zmluvy zo dňa 17. augusta 2015

a návrhu na vklad tohto vlastníckeho práva, ktorý [REDAKOVANÉ] dňa 19. augusta 2015 podal na Okresnom úrade Košice – okolie..., ktorý svojím rozhodnutím č. V-3400/2015 zo dňa 20. augusta 2015 tento vklad v zrýchlenom konaní na základe predmetného návrhu povolil, kde sa jednalo o nehnuteľnosti:..

... a zároveň [REDAKOVANÉ] ako konateľ spoločnosti [REDAKOVANÉ] dňa 24. augusta 2015 vystavil pre [REDAKOVANÉ] plnomocenstvo na konanie v mene spoločnosti [REDAKOVANÉ] pri nakladaní s jej nehnuteľným majetkom, čím takýmto svojím konaním [REDAKOVANÉ] v spolčení so [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] spôsobili spoločnosti [REDAKOVANÉ] škodu vo výške 1390000 eur.“.

4. Sťažovateľ podal proti uvedenému uzneseniu vyšetrovateľa sťažnosť, o ktorej dozorujúca prokurátorka okresnej prokuratúry rozhodla napadnutým uznesením tak, že v časti výroku v bodoch 2 a 3 skutkovej vety uznesenie vyšetrovateľa zrušila a vrátila mu vec, aby o nej znova konal a rozhodol. V bode 1 skutkovej vety sťažnosť v zmysle § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietla ako nedôvodnú.

5. Sťažovateľ následne podal proti napadnutému uzneseniu návrh na zrušenie právoplatného rozhodnutia v prípravnom konaní podľa § 363 ods. 1 a nasl. Trestného poriadku generálnemu prokurátorovi, ktorý o ňom rozhodol napadnutým upovedomením v zmysle § 365 ods. 1 Trestného poriadku tak, že mu nevyhovel, pretože na to nebol dôvod, keďže napadnuté uznesenie preskúmal a stotožnil sa s ním, ako aj s postupom prokurátorky.

6. Sťažovateľ podal generálnemu prokurátorovi „... *Podnet obvineného na zjednanie nápravy*“ zo 4. augusta 2022, ktorý bol po preskúmaní vyhodnotený ako opätovný návrh na postup podľa § 363 ods. 1 a nasl. Trestného poriadku. Z toho dôvodu generálny prokurátor v zmysle § 365 ods. 1 Trestného poriadku sťažovateľa upovedomil, že jeho návrh bol ako nedôvodný odložený a že napadnuté vyjadrenie je konečné.

II.

Argumentácia sťažovateľa

7. Argumentácia sťažovateľa spočíva najmä na týchto nosných tvrdeniach:

a) Napadnuté uznesenie je nezákonné, nesprávne, založené na nedostatočnom zistení skutkového stavu a arbitrárne. Proces smerujúci k jeho vydaniu má byť procesne chybný, zapríčiňujúci nesprávnosť výroku a neprípustnosť stíhania.

b) Uznesením vyšetrovateľa ČVS:KRP-122/2-VYS-KE-2015 z 27. októbra 2021 bola porušená zásada *ne bis in idem*, keď v totožnej veci už bolo právoplatne zastavené trestné stíhanie voči manželom [REDAKOVANÉ] uznesením okresnej prokuratúry č. k. 3Pv463/17/8803-02 z 23. októbra 2017 z dôvodu, že skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci, pričom generálny prokurátor sa k tejto namietanej veci dostatočne nevyjadril.

c) Bolo porušené právo na obhajobu, ako aj zásada stíhania len zo zákonných dôvodov a zákonným spôsobom tým, že sťažovateľ bol materiálne orgánmi činnými v trestnom konaní (ďalej len „OČTK“) považovaný za obvineného, pričom formálne bol vedený v procesnom postavení svedka, v ktorom bol aj vypočúvaný, čím mu bolo odopreté najmä uplatnenie práv v zmysle § 34 a nasl. Trestného poriadku (právo nahliadať do spisu, predkladať listiny, klásť svedkom otázky, podávať žiadosti a opravné prostriedky).

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

8. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie základného ľudského práva podľa čl. 17 ods. 2, čl. 50 ods. 3 a 5, čl. 46 ods. 1 ústavy, práva podľa čl. 6 ods. 1 a 3 dohovoru, ako aj práva podľa čl. 4 ods. 1 protokolu napadnutým postupom a uznesením okresnej prokuratúry, ako aj napadnutým postupom a upovedomením generálneho prokurátora.

III.1. K uzneseniu okresnej prokuratúry:

9. Ústavné súdnictvo je vybudované predovšetkým na zásade prieskumu vecí právoplatne skončených. V prebiehajúcom trestnom konaní, resp. v konaní, ktoré bolo iba začaté, možno i prípadné protiústavné procesné pochybenia napraviť v rámci celého konania obvyklým a zákonom predvídateľným spôsobom, a to predovšetkým samotnými všeobecnými súdmi. Ingerenciu ústavného súdu do rozhodovania OČTK je preto v prípravnom trestnom konaní potrebné považovať, azda s výnimkou úplne mimoriadnej situácie, za neprípustnú.

10. Spravidla teda až po právoplatnom skončení trestného konania možno na ústavnom súde namietat' také pochybenia verejnej moci, ktoré neboli odstránené v jeho dovtedajšom priebehu a ktoré mohli vo svojich dôsledkoch spôsobiť porušenie práv a slobôd (m. m. III. ÚS 3/02, III. ÚS 18/04, III. ÚS 75/05, IV. ÚS 76/05, IV. ÚS 220/07, II. ÚS 425//2017).

11. Aplikujúc princíp subsidiarity na trestné konanie, ústavný súd tiež zdôrazňuje, že trestné konanie je od svojho začiatku až do konca procesom, v rámci ktorého sa pri vykonávaní jednotlivých úkonov môžu zo strany OČTK, ako aj v predmetnej veci naprávať, resp. korigovať jednotlivé pochybenia, ku ktorým došlo v predchádzajúcich štádiách trestného konania.

12. Platná právna úprava trestného konania umožňuje sťažovateľovi aj v ďalšom štádiu trestného konania v rámci uplatnenia práva na obhajobu právne účinným spôsobom namietat' porušenie svojich základných práv a slobôd, ku ktorým malo podľa jeho názoru dôjsť v predmetnej trestnej veci, a to na hlavnom pojednávaní, prípadne prostredníctvom riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov. Inak povedané, v rámci práva na obhajobu možno uplatniť aj argumentáciu týkajúcu sa zákonnosti a ústavnosti postupu OČTK v rámci prípravného konania na hlavnom pojednávaní pred prvostupňovým súdom, prípadne využitím opravných prostriedkov (odvolania a dovolania) (II. ÚS 498/2020).

13. Pokiaľ ide o napadnuté uznesenie, sťažovateľ mal možnosť využiť a aj využil mimoriadny opravný prostriedok v podobe návrhu na zrušenie právoplatného rozhodnutia generálnym prokurátorom v prípravnom konaní v zmysle § 363 Trestného poriadku. Ten jeho návrh vyhodnotil v napadnutom upovedomení ako nedôvodný. Ústavný súd vzhľadom na uvedené ústavnú sťažnosť v tejto časti odmietol pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie v zmysle § 132 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

III.2. K napadnutému upovedomeniu generálneho prokurátora:

14. Pokiaľ ide o napadnuté upovedomenie generálneho prokurátora, ústavný súd uvádza, že sťažovateľ namieta nezákonnosť svojho trestného stíhania v zmysle § 9 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku a porušenie zásady *ne bis in idem*, nedostatočne zistený skutkový stav, nesprávne a arbitrárne rozhodnutie okresnej prokuratúry vychádzajúce z chybného procesu a neprípustnosti stíhania. Ďalej namieta, že spočiatku bol vypočúvaný v procesnom postavení svedka, čím malo byť porušené jeho právo na obhajobu.

15. Generálny prokurátor v napadnutom upovedomení uviedol, že po preštudovaní spisového materiálu vyšetrovateľa, ako aj prokurátorky dospel k záveru, že postup a uznesenie vyšetrovateľa v bode I skutkovej vety, ako aj postup a napadnuté uznesenie prokurátorky v bode II sú správne a zákonné. Ďalej uviedol, že uznesenie vyšetrovateľa a napadnuté uznesenie prokurátorky boli vyčerpávajúco odôvodnené, obsahujú všetky podstatné dôkazy a skutočnosti. Zároveň generálny prokurátor uvádza, že návrhom na postup podľa § 363 ods. 1 Trestného poriadku sťažovateľ len zopakoval námietky zo sťažnosti z 15. novembra 2021 proti uzneseniu vyšetrovateľa o vznesení obvinenia, voči ktorým už zaujala stanovisko prokurátorka v napadnutom uznesení.

16. Pokiaľ ide o sťažovateľom tvrdené porušenie zásady *ne bis in idem*, generálny prokurátor odkázal na napadnuté uznesenie prokurátorky, ktorá sa s ním vysporiadala viac ako dostatočne a poukázala najmä na to, že táto zásada predstavuje prekážku právoplatne rozhodnutej veci len vo vzťahu k totožnej osobe (v tomto prípade manželom ██████████). Sťažovateľ sa však snažil túto skutočnosť interpretovať tak, že účasť jeho, ako aj spoluobvineného ██████████ ako členov organizovanej skupiny by bez účasti spoluobvinených ██████████ nemala zmysel. Uvádza, že trestného činu sprenevery sa môže dopustiť len osoba, ktorej bola cudzia vec zverená, čo bola v tomto prípade len spoluobvinená ██████████. Zároveň tvrdí, že u neho, ako aj ostatných spoluobvinených (až na ██████████) nie je splnený ďalší obligatórny znak skutkovej podstaty podľa § 213 Trestného zákona spočívajúci v prisvojení si cudzej veci.

17. Generálny prokurátor, vychádzajúc z konštantnej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), poukazuje na to, že nie je vylúčená možnosť OČTK modifikovať skutkovú vetu za predpokladu zachovania totožnosti skutku aj v rámci prebiehajúceho prípravného konania v dôsledku nových zistení, no túto možnosť, ak nie povinnosť, má v rámci súdneho konania aj príslušný súd vo vzťahu ku skutku, pre ktorý bolo vznesené obvinenie. Zavinenie obvineného, resp. obvinených je potrebné v prípravnom konaní dokazovať. Z uvedeného vyplýva, že nie je možné najprv vykonať dokazovanie a až následne formulovať presné znenie skutkovej vety.

18. Sťažovateľ namietal, že bol súčasťou popisu konania týkajúceho sa výkonu záložného práva od začiatku trestného stíhania, a keďže podľa neho nedošlo k zmene dôkaznej situácie, dospel k záveru, že bol od začiatku považovaný za obvineného. Je neprípustné viesť trestné stíhanie len vo veci, pokiaľ sú splnené podmienky § 206 ods. 1 Trestného poriadku, čiže keď je dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin spáchala konkrétna osoba. Práve nedodržanie uvedeného postupu by smerovalo k tomu, že osoba by bola obvinená len materiálne, a nie formálne, čím by jej bolo znemožnené uplatňovať procesné práva obvineného a aktívne sa brániť. K tejto námietke sťažovateľa generálny prokurátor poukázal na judikát najvyššieho súdu R 2/2016, v zmysle ktorého

účelom aj zmyslom procesného inštitútu začatia trestného stíhania vo veci v zmysle § 199 ods. 1 Trestného poriadku je, aby orgány prípravného konania (§ 10 ods. 1 Trestného poriadku) mohli vykonávať procesne použiteľné úkony podľa Trestného poriadku smerujúce k zisteniu páchatel'a trestného činu a vzneseniu obvinenia konkrétnej osobe ihneď, ako to umožní dôkazná situácia. Z uvedeného prístupu vyplýva, že generálny prokurátor uvedenú námietku sťažovateľa neprehliadol a aj v tejto časti platí pravidlo, podľa ktorého ústavný súd v zásade svojím rozhodnutím zasiahne až výsledkovo. Je zrejmé, že „vo veci“ OČTK so sťažovateľom „pracovali“ ako so svedkom a bolo mu vznesené obvinenie, až keď na základe dôkaznej situácie OČTK ustálil predbežný záver o jeho účasti na skutku. Proces dokazovania je ovládaný zásadou voľného hodnotenia dôkazov, a to nielen čo sa týka hodnotenia obsahu samotných dôkazov, ale aj rozsahu dokazovania, výsledkom čoho je rozhodnutie. Rozsah dokazovania stanovuje zásada vyjadrená v § 2 ods. 10 Trestného poriadku, ktorá OČTK ukladá povinnosť postupovať tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie.

19. Generálny prokurátor považuje v danej veci za kľúčové, že uznesenie o vznesení obvinenia bolo procesným stranám zákonným spôsobom doručené, náležite odôvodnené zistenými skutkovými okolnosťami, v dôsledku čoho sťažovateľ aj jeho obhajca vedeli, za aké konanie a z akých dôvodov je sťažovateľ trestne stíhaný v procesnom postavení obvineného a že išlo o výsledok zhodnotenia zabezpečených dôkazov – zápisníc z výsluchov, výpisov z obchodného registra, listinných podkladov zo [REDAKOVANÉ], listín z Okresného úradu Košice-okolie (odboru katastra nehnuteľností), splnomocnení, zaistej elektronickej komunikácie, znaleckých posudkov a iných listinných dôkazov.

20. Podstatou dvojinštančného konania je to, že rozhodnutie prvostupňového a druhostupňového orgánu tvoria jeden celok, čo znamená že, pokiaľ ide o obsahové náležitosti rozhodnutia podľa § 176 ods. 2 Trestného poriadku, postačuje, ak sú tieto náležitosti naplnené súhrnne rozhodnutiami oboch OČTK. Dôvody postupu vyšetrovateľa ohľadne bodu 1 skutkovej vety v jeho uznesení o vznesení obvinenia ďalej rozvinula a doplnila prokurátorka v bode II svojho napadnutého uznesenia, pričom zároveň podrobne vyhodnocovala dovtedy zabezpečené dôkazy. Preto sa generálny prokurátor odvoláva na právoplatné uznesenie vyšetrovateľa o vznesení obvinenia v bode 1 skutkovej vety a napadnuté uznesenie prokurátorky v bode II, pričom sa stotožňuje s dôvodmi v nich uvedenými, na ktoré zároveň odkazuje.

21. Z napadnutého upovedomenia vyplýva, že postup podľa § 363 ods. 1 Trestného poriadku rozhodne netreba vnímať ako ďalší opravný prostriedok pri zachovaní rovnakých dôvodov, aké boli uplatnené v sťažnosti, o ktorej už bolo rozhodnuté v sťažnostnom konaní. A ak zo zistenej dôkaznej situácie nebol dôvod na pre sťažovateľa vyhovujúci výsledok podľa § 363 ods. 1 Trestného poriadku vo vzťahu k právoplatnému uzneseniu vyšetrovateľa o vznesení obvinenia ani vo vzťahu k napadnutému uzneseniu prokurátorky, ústavný súd v okolnostiach prípadu nevidel dôvod na konštatovanie ústavnej neudržateľnosti namietaného upovedomenia. Z uznesenia prokurátorky vyplýva, že sťažovateľ v rámci tejto námietky bližšie nešpecifikoval konkrétne práva, ktoré mali byť postupom OČTK v rámci trestného konania zamedzené. Ústavný súd sa nestotožňuje s námietkou sťažovateľa ani vo vzťahu k námietke o porušení zásady *ne bis in idem*. Z uznesenia prokurátorky je zrejmé, že sťažovateľ poukazoval na trestné konanie, v ktorom figurovali manželia [REDAKOVANÉ] a ktoré bolo zastavené z dôvodu podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku. Prokurátorka poukázala na skutok, pre ktorý bolo trestné stíhanie napokon zastavené, a uviedla, že

nešlo o totožný skutok. Manželia [REDAKOVANÉ] mali prostredníctvom falošného plnomocenstva uzatvoriť kúpnu zmluvu. Jeho použitiu však nebolo možné pričítať trestnoprávne relevantný následok – škodu a obohatenie. Sťažovateľovi sa pre zmenu kladie za vinu konanie v rámci výkonu záložného práva založené na skutkovo nie identickom základe.

22. Skutočnosť, že právne závery generálneho prokurátora sú odlišné od záverov sťažovateľa, nie je dôvodom na spochybňovanie zákonnosti a ústavnosti vybavenia jeho návrhu na postup podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku. Postupom generálneho prokurátora v súlade s Trestným poriadkom nemohlo teda dôjsť k porušeniu práva sťažovateľa domáhať sa ochrany svojich práv podaním návrhu na postup podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku a závery vyslovené v napadnutom upovedomení generálneho prokurátora nie sú arbitrárne, nelogické či nezákonné a je nutné považovať ich za výraz autonómneho prokurátorského rozhodovania, do ktorého ústavný súd nie je v konkrétnych okolnostiach tohto prípadu oprávnený zasahovať.

23. Ústavný súd uvádza, že obsah napadnutého upovedomenia zakladá dôvod na záver, že medzi sťažovateľom napadnutým upovedomením generálneho prokurátora a obsahom sťažovateľom označeného základného práva a práva neexistuje taká príčinná súvislosť, na základe ktorej by po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie reálne mohol dospieť k záveru o jeho porušení, a preto ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

24. Vzhľadom na už uvedené ústavný súd rozhodol v súlade s výrokovou časťou tohto rozhodnutia.

25. Keďže ústavný súd ústavnú sťažnosť ako celok odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa uplatnenými v jeho ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. novembra 2022

Peter Straka
predseda senátu